ΚΛΕΙΣΤΟΙ ΣΗΜΕΡΑ
ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ
— ΣΕΛΙΣ 4η —

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ : Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Λ. Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Γ. Θ. ΡΩΜΑΙΟΣ, Χ. Κ. ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΡΕΛΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΛΩ 3
ΤΗΛΕΦ.: 3230.221—23 καί 3237.283—86
ΕΤΟΣ ΚΗ' ΑΡ. 8517. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2,50

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
23
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Ἀνατ. 7.07'. Δύσ. 6.11'
Σελήνη 20 ἡμερῶν
Πολυκάρπου Σμύρνης

Ἀπό τό κτίριον τῆς Νομικῆς

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΑΠΕΧΩΡΗΣΑΝ

Ἀνακοίνωσις τῆς Συγκλήτου

Οἱ συγκεντρωθέντες ἀπό τήν πρωΐαν τῆς Τετάρτης εἰς τό κτίριον τῆς Νομικῆς Σχολῆς φοιτηταί ἀπεχώρησαν χθές τήν ἑσπέραν.

Σχετικῶς, ἐξεδόθη ἀπό τήν Πρυτανείαν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις:

«Ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀνακοινοῖ ὅτι:

Σήμερον περί τήν δην μμ. ἐπετεύχθη ἡ πλήρης ἀποχώρησις τῶν φοιτητῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐγκατασταθῆ εἰς τό Μέγαρον Θεωρητικῶν Ἐπιστημῶν ἀπό 24ώρου καί πλέον, ἄνευ ἐπεισοδίου τινός.

Τό ἐπίτευγμα τοῦτο, τό ὁποῖον πληροῖ τήν Σύγκλητον μέ χαράν, ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα τῆς ἀγαστῆς συνεργασίας τῶν μελῶν αὐτῆς καί τῶν αἰσθημάτων ἀγάπης πρός τήν σπουδάζουσαν νεολαίαν.

Κρίνεται ἐπίσης ἀναγκαῖον νά ἐξαρθῆ τό ἐπιδειχθέν ὑπό τῶν φοιτητῶν πνεῦμα κατανοήσεως ὡς καί ἡ ἐκδηλωθεῖσα ὑπ' αὐτῶν ἐμπιστοσύνη πρός τάς πανεπιστημιακάς Ἀρχάς».

Τήν μεταμεσημβρίαν, ἐξ ἄλλου, εἶχον ἐκδοθῆ ἀπό τήν Σύγκλητον ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις:

— Παρ' ὅλον ὅτι ἡ ὀξύτης τῆς παρούσης στιγμῆς δέν ὑποδηθεῖ προσπαθείας ἐξευρέσεως συμβιβαστικῶν λύσεων, ἡ Σύγκλητος ἐμμένει εἰς τήν χαραχθεῖσαν γραμμήν της. Ὑπό τό πνεῦμα δέ τοῦτο ἐκφράζει τήν εὐχήν, ὅπως ἀνασταλῆ ἡ ἐφαρμογή τοῦ Ν.Δ. 1347)73 ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι οἱ φοιτηταί θά θελήσουν νά ἐπαναλάβουν τήν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων των.

— Προβαίνει καί πάλιν εἰς τήν δήλωσιν ὅτι ἅπαντες οἱ κ.κ. καθηγηταί εἶναι ἕτοιμοι νά συζητήσουν μετ' ἐπιτρόπων φοιτητῶν τά ἀπασχολοῦντα αὐτούς ζητήματα καί νά εἰσηγηθοῦν ἁρμοδίως.

— Ἐκφράζει τήν λύπην της, διότι οἱ φοιτηταί αὐταβούλως συνῆλθον εἰς συνάθροισιν τήν 21ην τρέχ. μηνός, ἐνῶ ἡ Σύγκλητος εἶχεν ὁρίσει ὡς ἡμέραν συναθροίσεως τήν 22αν τρέχ. μηνός, καθ' ἣν θά παρίσταντο καί καθηγηταί.

— Συνιστᾶ εἰς τούς φοιτητάς, ὅπως ἐκκενώσουν τό Μ.Θ.Ε., τῆς περαιτέρω ἐν αὐτῷ παραμονῆς των οὐδένα σκοπόν ἐξυπηρετούσης.

— Διαβεβαιοῖ τούς φοιτητάς, ὅτι οὐδ' ἐπί στιγμήν ἔπαυσεν ἡ στοργή μετά τῆς ὁποίας τούς περιβάλλει.

Ὁ Πρύτανις
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΤΟΥΝΤΑΣ

ΤΙ ΥΠΕΤΙΜΗΘΗ ΕΝ ΤΕΛΕΙ;

Μέ τήν ἀναπροσαρμογήν τῆς ἐξωτερικῆς ἀξίας τοῦ δολλαρίου

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, Φεβρουάριος.

Οἱ ΠΑΝΤΕΣ σχεδόν στήν Οὐάσιγκτον διατηροῦν μεγάλη ψυχραιμία ὡς πρός τήν ὑποτίμηση τοῦ δολλαρίου. Ὁ ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σούλτς, ξεγλιστρώντας τίς προάλλες ἀπό μιά κοσμική δεξίωση γιά νά ἀναγγείλη τήν εἴδηση, εἶχε τήν γνώμη, ὅτι θά πρέπει νά βλέπουμε τήν κρίση τοῦ δολλαρίου σάν «εὐκαιρία», καί ἔκτοτε τό γεγονός συζητιέται σάν νά πρόκειται σχεδόν γιά εὐλογία Θεοῦ.

Τό καινούργιο στήν Οὐάσιγκτον εἶναι τοῦτο: δέν ὑπάρχει σφάλμα τῆς κυβερνήσεως. Ἀνώτερες ἀρχές περί ἰσοζυγίσως τῶν προϋπολογισμῶν διακηρύχθηκαν καί ὕστερα ἀπορρίφθηκαν μετά ἐδελυγμίας. Ὀλέθρια τακτική μπῆκε σέ ἐνέργεια καί ὕστερα ἀνακλήθηκε, ἀλλά κανείς δέν μπορεῖ νά θεωρηθῆ ἔνοχος γι' αὐτό. Ὅλα αὐτά ἀποκαλοῦνται «Νέος Πραγματισμός» ἤ «ἀντιμετώπιση τῆς πραγματικότητος», καί γιά τήν παροῦσα νομισματική κρίση, ὅπως καί γιά τήν ἀπομάκρυνση ἀπό τό Βιετναμ εἶδαν καί πολλά αὐτά πού μποροῦν νά λεχθοῦν.

Στήν καλύτερη περίπτωση ὅμως ὁ Νέος Πραγματισμός εἶναι μιά συγκεκαλυμμένη σαστισμάρα, ἐνῶ ἐν τῷ μεταξύ ἔχει χαθεῖ πολύ ἔδαφος, καί ἴσως εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά ἀντιμετωπίσουμε τήν μεγαλύτερη πραγματικότητα: ὅτι πλῆθος ἄλλα πράγματα εἶχαν ὑποτιμηθεῖ στήν Ἀμερικῆ πρίν ἀπό τό δολλάριο καί συνέβαλαν στήν παροῦσα νομισματική κρίση.

Τό ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου

Σέ σχέση μέ τήν Ἰαπωνία καί τήν Δυτική Γερμανία, ἡ πρωτοκαθεδρία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν στίς ἐπιστήμες, στήν μαζική παραγωγή, στήν διανομή καί στίς ὑπηρεσίες εἶχε ὑποτιμηθεῖ στίς διεθνεῖς ἐξάγωγικές ἀγορές πολύ πρίν ἀπό τήν ὑποτίμηση τοῦ δολλαρίου. Ἄς δοῦμε τό πρᾶγμα κατά πρόσωπο: κατά τίς τελευταίες δύο δεκαετίες οἱ σχέσεις διοικήσεως - ἐργασίας στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καί ἡ ἀνταγωνιστική σχέση τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μέ τίς ἀνερχόμενες βιομηχανίες τῆς Ἰαπωνίας καί τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, παρήκμασαν.

Τό ἀποτέλεσμα ἦταν, ὅτι τό 1971 τό ἐμπορευματικό ἔλλειμμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἦταν μεγαλύτερο ἀπό δύο δισεκατομμύρια δολλάρια, γιά πρώτη φορά μέσα στόν αἰώνα, καί ὅτι πέρυσι τό ἔλλειμμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἔφθασε τά 7 δισεκατομμύρια σχεδόν. Ἀσφαλῶς τό ἔλλειμμα αὐτό θά βοηθηθῆ ἀπό τήν ὑποτίμηση τοῦ δολλαρίου κατά 10%, γιατί ἔτσι τά πράγματα πού πωλοῦμε στό ἐξωτερικό θά γίνουν φθηνότερα καί τά πράγματα πού ἀγοράζουμε ἀπό τό ἐξωτερικό ἀκριβότερα. Ἀλλά οἱ πιθανότητες λένε, ὅτι ἡ ὑποτίμηση τοῦ δολλαρίου δέν θά ἐξουδετερώση τήν ὑποτίμηση τῆς ἀμερικανικῆς ἐργασίας ἤ τήν ὑποτίμηση τῆς ἀμερικανικῆς σχέσεως διοικήσεως - ἐργασίας ἤ τήν ὑποτίμηση τῶν ἀμερικανικῶν προϊόντων, τά ὁποῖα συχνά κατασκευάζονται γιά νά φθαροῦν μέσα στήν ἀμερικανική ἀγορά τῆς ἀφθονίας, ἀλλά ὄχι γιά νά ἀνθέξουν στίς ἀγορές τοῦ ἐξωτερικοῦ μέ τήν λιγότερη ἀφθονία.

Σήμερα ὑποτιμῶνται τά πάντα στήν Ἀμερική: ἡ δημοκρατική διαδικασία στήν Οὐάσιγκτον ὑποτιμᾶται σήμερα σέ σοβαρό βαθμό. Ὁ πρόεδρος καί τό Κογκρέσσο δέν συνομιλοῦν πράγματι μεταξύ τους γιά τά κοινά τους προβλήματα, γιά τό πῶς νά κρατήσουν τόν ὁμοσπονδιακό προϋπολογισμό μέσα σέ μή πληθωριστικά ὅρια. Καυγαδίζουν μεταξύ τους γιά τό Σύστημα καί γιά τό ποιός εἶναι ὑπεύθυνος γιά τίς δαπάνες καί γιά τίς προτεραιότητες καί καθήκοντα καί πολιτικολογοῦν γύρω ἀπό ἕνα θέμα πού καί οἱ δύο πλευρές συμφωνοῦν, ὅτι εἶναι ἕνα ἀπό τά σοβαρώτερα προβλήματα τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ὕστερα ἀπό τόν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.

Ἐν τῷ μεταξύ τό μεγαλύτερο ζήτημα πολιτικῆς καί φιλοσοφίας καί ἐθνικῆς σκοπιμότητος καταποντίζεται μέσα σ' αὐτούς τούς ἄσκοπους διαπληκτισμούς γύρω στόν προϋπολογισμό, στήν τιμή τοῦ χρυσοῦ καί στήν σχετική ἀξία τοῦ ἀμερικανικοῦ δολλαρίου, τοῦ ἰαπωνικοῦ γέν καί τοῦ γερμανικοῦ μάρκου.

Ὅλα αὐτά εἶναι προφανῶς σπουδαῖα ζητήματα, ἀλλά δέν εἶναι τά κυριώτερα οὔτε τά ὕψιστα ζητήματα. Ὁ Γουῶλτερ Λίππμαν, πού βρισκόταν στήν Οὐάσιγκτον αὐτή τήν ἑβδομάδα, πλήρης ἐτῶν καί σοφίας, ἔχει πρό πολλῶν ἐτῶν διατυπώσει τό κύριο πρόβλημα:

«Δέν εἴμαστε ἐθισμένοι σ' ἕναν περίπλοκο πολιτισμό» εἶπε ὁ Λίππμαν. «Δέν ξέρουμε πῶς νά συμπεριφερθοῦμε ὅταν ἡ προσωπική ἐπαφή καί ἡ αἰώνια αὐθεντία ἐξαφανίζονται. Δέν ὑπάρχουν προηγούμενα γιά νά μᾶς καθοδηγήσουν καί ὅλη ἡ ὑφιστάμενη σοφία ἀναφέρεται σέ ἐποχές ἁπλούστερες. Ἀλλάξαμε τό περιβάλλον μας ταχύτερα παρ' ὅσο εἴμαστε σέ θέση νά ἀλλάξουμε τόν ἑαυτό μας.

» Καί ἔτσι εἴμαστε ἕνας λαός κυριολεκτικά ἐκκεντρικός, ἡ συναισθηματική μας ζωή εἶναι ἀποδιοργανωμένη, τό πάθημα εἶναι ἐκτός ἐλέγχου. Οἱ αὐτοαποκαλούμενοι ριζοσπάστες πλέουν ἀνήμποροι ἀπάνω σ' ἕνα ρεῦμα, ἀνάμεσα στά ναυάγια τῶν παλαιῶν ἰδεῶν καί πεποιθήσεων καί τῶν καινούργιων, τῶν ἐκτρωματικῶν... Αὐτοί πού δέν καμώνονται ὅτι πρεσβεύουν βαρύγδουπες θεωρίες, περιδινοῦνται μέσα στίς μόδες, στίς τρέλλες, στό ἔλεος τῶν ματαιόσπουδων, τῶν θεατρικῶν παραγωγῶν, τῶν διαφημιστικῶν ἐκστρατειῶν καί τοῦ προκατασκευασμένου κουτσομπολιοῦ τῶν ἐφημερίδων».

Ἔλεγε, δηλαδή ὁ Γουῶλτερ Λίππμαν αὐτό πού εἶπε στήν πραγματικότητα ὁ Τζών Μαϊναρντ Κέυνς λίγο πρίν πεθάνει: ὅτι τά οἰκονομικά καί τά χρηματικά προβλήματα εἶναι σημαντικά, ἀλλά εἶναι δευτερεύοντα ἀπέναντι στά φιλοσοφικά προβλήματα γιά τόν σκοπό τῆς ζωῆς, καί ὅτι πρέπει νά βάλουμε στήν σωστή τους σειρά τούς σκοπούς καί τούς στόχους μας. Αὐτό ἐξακολουθεῖ νά εἶναι τό πρόβλημα στήν Οὐάσιγκτον καί στίς ἄλλες μεγάλες πρωτεύουσες τοῦ μή κομμουνιστικοῦ κόσμου.

Οἱ ἁρμόδιοι ἐδῶ ἐξακολουθοῦν νά μιλοῦν γιά τήν ἀξία τοῦ χρήματος καί τῆς δυνάμεως ἀντί νά μιλοῦν γιά τούς στόχους τοῦ χρήματος καί τῆς δυνάμεως, γιά τό ὕψος τοῦ ἐπιτοκίου καί γιά τίς ὑλικές ἀξίες. Ἐξακολουθοῦν νά μήν ὑποβάλλουν στόν ἑαυτό τους τό ἐρώτημα πού διετύπωσε ἐδῶ καί ἑκατό χρόνια, ὁ Τόμας Χάξλεϋ ὅταν ἐπισκέφθηκε τήν Ἀμερική.

«Ὑπάρχει κάτι τό μεγαλειῶδες στό μέλλον τῆς Ἀμερικῆς» εἶπε ὁ Χάξλεϋ. «Ἀλλά ἄς μή θεωρηθεῖ ὅτι κολακεύω αὐτό πού γενικά πιστεύεται, ὡς ἐθνική ὑτερηφάνεια. Δέν μπορῶ νά πῶ, ὅτι ἔχω ἐντυπωσιασθεῖ οὔτε στό ἐλάχιστο ἀπό τήν μεγαλοσύνη σας, ἀπό τούς φυσικούς σας πόρους αὐτούς καθαυτούς. Τό μεγάλο μέγεθος δέν εἶναι μεγαλεῖο καί ἡ ἔκταση δέν κάνει τό ἔθνος. Τό μέγα ζήτημα, μέ τό ὁποῖο συνάπτεται τό ἀληθινό μεγαλεῖο, καί ὁ τρόμος τοῦ ἐπικρεμάμενου πεπρωμένου εἶναι: τί πρόκειται νά κάνετε μέ ὅλα αὐτά τά πράγματα;».

Αὐτό τό ἐρώτημα ἐξακολουθεῖ νά παραμένη ἀναπάντητο στήν Οὐάσιγκτον καί δέν πρόκειται προφανῶς νά λυθῆ μέ τήν ὑποτίμηση τοῦ δολλαρίου.

JAMES RESTON

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Δημήτριος ὁ Α'

Τό Φανάρι δέν θά δεχθῆ συμβιβαστικήν λύσιν

ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΝΕΩΝ ΧΩΡΩΝ

ΚΩΝ)ΝΟΥΠΟΛΙΣ, 22 Φεβρουαρίου. Ἀσσόσιειτεντ Πρές.— Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἀνεκοίνωσε σήμερον ὅτι δέν θά δεχθῆ συμβιβαστικήν λύσιν εἰς τήν ὑφισταμένην διαμάχην του μέ τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καί μέ τόν προκαθήμενόν της Ἀρχιεπίσκοπον Ἱερώνυμον.

Ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου, ἐδήλωσε πρός τήν τουρκικήν ἐφημερίδα «Χουρριέτ», ὅτι ἡ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπεφάσισεν ὅτι ἡ συμφωνία τοῦ 1928 μεταξύ τοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «οὐδεμίαν ἐπιδέχεται τροποποίησιν».

Τό Πατριαρχεῖον θεωρεῖ ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος παρεβίασε τήν συμφωνίαν τοῦ 1928, βάσει τῆς ὁποίας 33 μητροπόλεις τῶν Νέων Χωρῶν ἐξεχωρήθησαν ἀπό τό Πατριαρχεῖον εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τόν ὅρον ὅτι τό Πατριαρχεῖον διατηρεῖ ὡρισμένα δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν».

Ἡ συμφωνία προβλέπει, μεταξύ ἄλλων, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συγκροτεῖται ἐκ 12 μητροπολιτῶν οἱ ὁποῖοι προσέρχονται κατ' ἴσον ἀριθμόν καί κατά τά πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης ἐκ μητροπόλεων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καί τῶν Νέων Χωρῶν.

Καθορίζει, ἐπίσης, ὅτι οἱ μητροπολῖται τῶν Νέων Χωρῶν ἐξαρτῶνται πνευματικῶς ἀπό τήν Κωνσταντινούπολιν καί ὀφείλουν νά ὑποβάλλουν ἐτησίας ἐκθέσεις εἰς τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην.

Βαθύτερον αἴτιον τῆς σθεναρᾶς στάσεως τοῦ Πατριαρχείου ἐπί τῶν δικαιωμάτων του εἰς τήν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ ἡ ἐπικρατοῦσα ἐνταῦθα πεποίθησις ὅτι ἡ ἑλληνική κυβέρνησις διά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου ἀσκεῖ ἀδικαιολόγητον καί αὔξουσαν ἐπιρροήν ἐπί τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Ἱερώνυμος

Ὁ κ. Ἴνονου θά ἐκλεγῆ πρόεδρος εἰς Τουρκίαν

ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ

ΑΓΚΥΡΑ, 22 Φεβρουαρίου. Ἡνωμένος Τύπος. — Οἱ πολιτικοί καί οἱ στρατιωτικοί ἡγέται τῆς Τουρκίας συνεφώνησαν ἐπί τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ παλαιμάχου πολιτικοῦ ἡγέτου κ. Ἰσμέτ Ἴνονου διά τήν προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, ὡς συμβιβαστικῆς λύσεως, ὡς ἐδήλωσε σήμερον πολιτικαί πηγαί ἐνταῦθα.

Αἱ πιθανότητες τοῦ κ. Ἴνονου, 88 ἐτῶν, ηὐξήθησαν σημαντικῶς χθές, ὅταν ὁ πρώην πρωθυπουργός κ. Ντεμιρέλ, ἡγέτης τοῦ κόμματος Δικαιοσύνης τῆς πλειοψηφίας — ἠγνόησε τάς ὑποδείξεις τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἐπί τοῦ θέματος τῆς διαδοχῆς τοῦ Προέδρου Σουνάϊ. Ὁ κ. Ντεμιρέλ ἠρνήθη, ὡς ἐγνώσθη, νά ἀποδεχθῆ εἴτε νέαν ὑποψηφιότητα τοῦ στρατηγοῦ Σουνάϊ εἴτε ὑποψηφιότητα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου στρατηγοῦ Φαρούκ Γκιουρλέρ.

Ὁ κ. Ἴνονου, πρώην πρόεδρος, πρώην πρωθυπουργός καί ἄλλοτε συνάδελφος ἐν ὅπλοις τοῦ Κεμάλ Ἀτατοῦρκ, δημιουργοῦ τῆς συγχρόνου Τουρκίας, θεωρεῖται ὡς τό μόνον ἀποδεκτόν πρόσωπον, τόσον ἐκ μέρους τῶν στρατιωτικῶν, ὅσον καί τοῦ ἰσχυροῦ κ. Ντεμιρέλ.

Αἱ πηγαί λέγουν, ὅτι αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις πιθανόν νά παρατηθοῦν τῆς ὑποψηφιότητός τος τοῦ «σκληροῦ» ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου, στρατηγοῦ Φαρούκ Γκιουρλέρ, καί νά ὑποστηρίξουν τόν κ. Ἴνονου, ὡς συμβιβαστικήν λύσιν διά νά διαδεχθῆ τόν ἐξερχόμενον πρόεδρον Σουνάϊ.

Αἱ αὐταί πηγαί δηλοῦν, ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ κ. Ἴνονου θεωρεῖται ὡς ἡ μόνη ὁδός πρός ἀποφυγήν μιᾶς ἐπικινδύνου ἀναμετρήσεως μεταξύ τῶν στρατιωτικῶν καί τοῦ κ. Ντεμιρέλ. Ὁ κ. Ντεμιρέλ εἶχε δηλώσει πρό τίνος, ὅτι θά ἐδέχετο τόν κ. Ἴνονου ὡς ὑποψήφιον.

Αἱ πηγαί προσθέτουν ὅτι ὁ κ. Ἴνονου παρεκάθησε μετά τοῦ κ. Γκιουρλέρ, τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μελέν καί τῶν προέδρων τῆς Γερουσίας καί τῆς Βουλῆς, εἰς γεῦμα, παρατεθέν πρό δύο ἡμερῶν ὑπό τοῦ προέδρου τῆς Γερουσίας κ. Τεκίν Ἀριμπουρούν, ἀποστράτου πτεράρχου. Ὡρισμένοι ἐκ τῶν προσκεκλημένων ἐχαρακτήρισαν τό γεγονός ὡς σημαντικόν.

Ὁ κ. Ἰσμέτ Ἴνονου, ἀνεξάρτητος βουλευτής τῆς Μαλατείας

Ὁ κ. Σουλεϊμάν Ντεμιρέλ, ἀρχηγός τοῦ Κόμματος τῆς Δικαιοσύνης

Ὁ στρατηγός Φαρούκ Γκιουρλέ, ἀρχηγός τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ

Η ΝΕΑ ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ τελευταία εἰδησεογραφία ἀπό τήν Τουρκία μεταδίδει συμπτώματα νέας πολιτικῆς κρίσεως, μέ ἀφορμή κυρίως τό ζήτημα τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, ἐπί τοῦ ὁποίου προέκυψε διαφωνία μεταξύ τῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας καί τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ κ. Σ. Ντεμιρέλ, ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῆς Δικαιοσύνης.

Ἔπειτα ἀπό τήν ψήφιση ἀπό τήν Ἐθνοσυνέλευση τοῦ σπουδαιοτέρου μέρους τῶν πολιτικῶν μεταρρυθμίσεων, πού ζητεῖ ὁ στρατός, καί εἰδικώτερα τῶν μεταρρυθμίσεων, πού ἀφοροῦν στόν περιορισμό τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, στήν περιστολή τῆς αὐτονομίας τῶν πανεπιστημίων καί στήν καταργηση τοῦ δικαιώματος τῶν φοιτητῶν νά συγκροτοῦν πολιτικές ὀργανώσεις καί ἔπειτα ἀπό τήν ψήφιση τῶν δικαστηρίων ἀσφαλείας, πού θά ἀντικαταστήσουν τά στρατοδικεῖα, φαίνεται πώς ἄνοιξε ὁ δρόμος πρός τίς ἐκλογές τόν προσεχῆ Ὀκτώβριο. Οἱ μεταρρυθμίσεις αὐτές ἐκρίνοντο ὡς οἱ περισσότερο ἐπείγουσες, ἐνῶ οἱ κοινωνικές καί δημοσιονομικές, πού ζητεῖ ἐπίσης ὁ στρατός, μποροῦν νά περιμένουν στήν ἀνάγκη καί νά ἀπασχολήσουν τή νέα Ἐθνοσυνέλευση.

Τώρα, λοιπόν, πού ἔγινε βεβαιότερη ἡ προοπτική τῶν ἐκλογῶν, εἶναι φυσικό τά ἐκλογικά, ὅπως καί τά μετεκλογικά θέματα νά ἀποκτοῦν καί ἐπικαιρότητα καί μεγαλύτερη σημασία καί ν' ἀπασχολοῦν τήν στρατιωτική ἡγεσία, πού ἐνδιαφέρεται ἀναμφισβήτητα ὡς διατηρήσει καί μετεκλογικῶς τόν ρόλο της ὡς οὐσιαστικοῦ ρυθμιστοῦ τοῦ πολιτεύματος καί τῆς πολιτικῆς ζωῆς. Καί μέ τά θέματα αὐτά συνδέθηκαι καί τό ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἡ ὁποία πρέπει νά γίνει ἐντός τοῦ Μαρτίου, ὁπότε λήγει ἡ θητεία τοῦ σημερινοῦ προέδρου στρατηγοῦ κ. Σουνάϊ.

Πρίν ἀπό λίγο καιρό ἀκόμη ἐφαίνετο ὅτι κάποια μορφή συνεργασίας μποροῦσε νά ὑπάρξει μεταξύ τῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας καί τοῦ κ. Ντεμιρέλ. Καί ὅτι ἡ στρατιωτική ἡγεσία μποροῦσε, τουλάχιστον νά ἀνεχθῆ τήν ἐπάνοδο τοῦ κ. Ντεμιρέλ στήν ἐξουσία, τήν ὁποία αὐτός προεξοσλοῦσε ἄν οἱ ἐκλογές ἐγίνοντο μέ τό πλειοψηφικό σύστημα.

Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως, τά πράγματα μετεβλήθησαν. Ὁ στρατηγός Ταγιμάτς ἀνήθηκε νά παραταθῆ τό ὅριο τῆς ἡλικίας του καί ἡ νέα στρατιωτική ἡγεσία ὑπό τόν στρατηγό Γκιουρλέρ κατέχεται, ὅπως φαίνεται, ἀπό ἄλλες ἀντιλήψεις σχετικά μέ τόν χειρισμό τοῦ πολιτικοῦ θέματος. Εἶναι προφανές ὅτι ἀντί τῆς ἀπόλυτης κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας ἑνός κόμματος, πού θά ἐσχημάτιζε μονοκομματική κυβέρνηση, προτιμᾶ κοινοβούλιο χωρίς μονοκομματική πλειοψηφία καί κυβερνήσεις συνεργασίας.

Ἐάν ἡ προηγουμένη στρατιωτική ἡγεσία ἀντιμετώπιζε τήν περίπτωση συνεργασίας μετεκλογικῶς μέ τόν κ. Ντεμιρέλ καί ἐδέχετο, ὡς ἐκ τούτου, καί τό πλειοψηφικό ἐκλογικό σύστημα, ἡ νέα φαίνεται νά ἐμπιστεύεται περισσότερο στό κόμμα τῆς Ἐμπιστοσύνης, ἀπό τό ὁποῖο προέρχεται καί ὁ πρωθυπουργός κ. Φ. Μελέν καί νά ἐπιδιώκει νά τό ἐνισχύσει καί μέ τή συγχώνευση μαζί του τῶν ἄλλων μικροτέρων κομμάτων καί μέ τό ἐκλογικό σύστημα, τοῦ ὁποίου τό κύριο προσόν θά πρέπει νά εἶναι ὅτι θ' ἀποκλείει τήν πλειοψηφία ἑνός μόνου κόμματος. Ἡ πρώτη ἐπιδίωξη ἐπραγματοποιήθη ἤδη μέ τόν σχηματισμό νέου κόμματος ἀπό τή συγχώνευση τοῦ κόμματος τῆς Ἐμπιστοσύνης μέ τά κόμματα Δημοκρατικό καί Ρεπουμπλικανικό, τό ὁποῖο εἶναι τό τρίτο τώρα στήν Ἐθνοσυνέλευση, ἔπειτα ἀπό τά κόμματα Δικαιοσύνης καί Λαϊκό. Ἐάν ἐπιτευχθῆ καί ἡ ψηφισις ἐκλογικοῦ συστήματος, πού νά ἀποκλείει τήν κοινοβουλευτική ἐπικράτηση ἑνός μόνου κόμματος καί τό νέο κόμμα διατηρήσει τήν τρίτη τουλάχιστον θέση στό πολιτικό σύστημα τῆς χώρας, τότε ἡ συνεργασία τούτου θά εἶναι ἀπαραίτητη γιά τό σχηματισμό ὁποισοδήποτε κυβερνήσεως.

Ἡ τροπή αὐτή τῶν πραγμάτων, πού εἶναι δυσμενής γιά τά κομματικά καί τά πολιτικά του συμφέροντα, ἐξώργισε τόν κ. Ντεμιρέλ ὁ ὁποῖος εἰς ἀπάντηση ἀντιδρᾶ στίς βλέψεις τῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας τόσο στό θέμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὅπως καί στό θέμα τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου.

Προχθές, ὅπως μετέδωσαν τά τηλεγραφήματα, ἡ στρατιωτική ἡγεσία κατήγγειλε τον κ. Ντεμιρέλ, τόν ὁποῖο περιέλαβε μεταξύ τῶν πολιτικῶν πού στεροῦνται αἰσθήματος εὐθύνης. Ὁ κ. Ντεμιρέλ ἀπήντησε ὅτι τό κόμμα του ἀντλεῖ τήν ὕπαρξή του ἀπό τό Σύνταγμα καί τήν δύναμή του ἀπό τό λαό. Προέκυψε ἔτσι κρίση στίς σχέσεις στρατιωτικῆς ἡγεσίας καί κ. Ντεμιρέλ, ἡ ὁποία ἔχει καί εὐρύτερη πολιτική σημασία, ἀφοῦ χωρίς τήν σύμπραξη τοῦ κόμματος τῆς Δικαιοσύνης θά εἶναι δυσχερής ἡ ἐκλογή τοῦ νέου προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Μ. Π.

Δέν προέβημεν εἰς παραχωρήσεις πρός τήν Ρωσίαν λέγει ὁ Τίτο

• ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ, 22 Φεβρουαρίου. Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία.— Ὁ στρατάρχης Τίτο διέψευσεν ὅτι ἡ Γιουγκοσλαβία προέβη εἰς πολιτικάς παραχωρήσεις, εἰς ἀντάλλαγμα τῆς παροχῆς μαζικῶν πιστώσεων ἀπό τήν Σοβιετικήν Ἕνωσιν, αἱ ὁποῖαι δυνατόν νά ἀνέλθουν τελικῶς εἰς ἓν δισεκατομμύριον δολλαρίων ἐντός ἑνός ἢ δύο ἐτῶν.

Ὁ Γιουγκοσλάβος πρόεδρος ἐδήλωσε τά ἀνωτέρω πρός τήν ἐφημερίδα «Βγιέσνικ» τοῦ Ζάγκρεμπ, εἰς συνέντευξιν τήν ὁποίαν παρεχώρησε τήν 5ην Φεβρουαρίου καί ἡ ὁποία δίδεται τώρα εἰς τήν δημοσιότητα.

Συνεργάτης τῆς ἐφημερίδος ἠρώτησε τόν στρατάρχην Τίτο ἐπί τῶν πληροφοριῶν ὅτι ἡ Γιουγκοσλαβία προβαίνει εἰς ριζικήν μεταβολήν τῆς πολιτικῆς της ἐναντι τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Αἱ πληροφορίαι στηρίζονται εἰς τάς διεξαγομένας ἐκκαθαρίσεις φιλελευθέρων στοιχείων εἰς τήν Ἕνωσιν Γιουγκοσλάβων Κομμουνιστῶν.

Ὁ πρόεδρος Τίτο, ἐν τούτοις, ὑπεστήριξεν ὅτι «εἰς οὐδεμίαν πολιτικήν παραχώρησιν προέβημεν. Αἱ πιστώσεις δέν μᾶς παρέχονται δωρεάν. Πληρώνομεν δι' ὅ,τιδήποτε λαμβάνομεν». Περαιτέρω εἶπεν